

SLUŽBENI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINE

21. kos.

V LJUBLJANI, dne 28. avgusta 1930.

Letnik I.

VSEBINA:

120. Zakon o davčnih in taksnih ugodnostih za hotelsko industrijo. 121. Zakon o konvenciji o vzdrževanju in obnavljanju mejnih kamnov, malih piramid in znakov-količkov na jugoslovansko-albanski meji. 122. Naredba povodom izpremembe v pristojnosti in administraciji pri izvajanju agrarne reforme. 123. Uredba o delokrogu veterinarskega delegata pri kraljevskem poslaništvu na Dunaju. 124. Izpremembe in dopolnitve uredbe o draginjskih dokladah za duhovništvo vseh z ustavo usvojenih konfesij. 125. Pravilnik o terenskem delu tehniških uradnikov in uslužbencev ministrstva za gradnje in njegove zunanje službe.	126. Pravilnik za vzdrževanje katastra. 127. Pravilnik o izvrševanju zakona o sodnih taksah. 128. Pravilnik o teži in čistini zlatega denarja za nakit. 129. Razpis o uvoznem carinjenju motornih in ročnih škropilnic za škropljenje drevja. 130. Ukinitve specialnih doklad uradnikom državnih prometnih ustanov. 131. Ukinitve specialnih doklad iz odločbe ministrskega sveta 42.300/24 in posebnih doklad na plačo iz pravilnika D. R. št. 87.000/26. 132. Pojasnilo o mestnih ulicah. 133. Razne objave iz »Službenih novine«. (A. Odločbe državnega sveta. B. Osebne izpremembe i. dr.).

Zakoni in kraljevske uredbe.

120.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra za finance in ministra za trgovino in industrijo ter po zaslišanju predsednika Našega ministrskega sveta

Zakon

o davčnih in taksnih ugodnostih za hotelsko industrijo.

§ 1.

Za pospeševanje turizma se dovoljujejo hotelski industriji v kopaliških, klimatskih in turističnih krajih začasne ugodnosti v obsegu in s pogoji tega zakona.

§ 2.

Začasne ugodnosti se nanašajo na hotele, restavracije, penzije in gostilnice.

Ti obrati uživajo kot taki s pogoji § 5. naslednje ugodnosti:

1. neposredni davek na dohodek od podjetij (pridobnina) se odmerja tako, da se davčna osnova, ugotovljena po določilih zakona o neposrednih davkih za davčno leto 1931., 1932., 1933., 1934. in 1935., zmanjša za 40%, za daljnjih pet davčnih let za 30% in za še daljnjih pet let za 20%;

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 19. julija 1930., št. 162/LXI,

2. neposredni davek na dobiček podjetij, zavezanih javnemu polaganju računov (družbeni davek), se odmerja po osnovi, zmanjšani kakor pod 1., s tem da se, ako bi ne bilo osnove, ne bo pobiral zakoniti minimalni davek po členu 86./2. zakona o neposrednih davkih;

3. oproščajo se taks in pristojbin za godbe, na vstopnice za zabave, koncerte, predstave in razstave, ki se prirejajo v hotelih, restavracijah in penzijah;

4. taksa za večletne pogodbe o zakupu se ne bo plačevala po času zakupa, temveč letno naprej.

§ 3.

Za obrate, otvorene v novo zgrajenih poslopih v roku treh let od dneva, ko stopi ta zakon v veljavo, ter z vložkem najmanj 500.000 do 2.000.000 dinarjev, ki izpolnjujejo ostale pogoje iz tega zakona, se zmanjša davčna osnova v teku prvega petletnega razdobja za daljnjih 20%, v drugem za daljnjih 15% in v tretjem za daljnjih 10%.

Za obrate, otvorene v novih zgradbah, sezidanih v istem roku, z glavnico 2.000.000 do 5.000.000 dinarjev, se poviša odstotek, omenjen v prednjem odstavku, za daljnjih 10% (poenov), ako so pa zgrajene z glavnico čez 5.000.000 dinarjev, se poviša ta odstotek za daljnjih 5% (poenov).

§ 4.

Dokler trajajo ugodnosti, omenjene v § 2. in 3., se zmanjšajo po ustrežajočem znižanem davku tudi vsakovrstne doklade, ki se pobirajo na osnovi neposrednega državnega davka.

Davek na poslovni promet se pobira po kopijah računov ali na podlagi knjig o inkasu, kolikor se te knjige pokažejo davčnemu oblastvu in kolikor so verodostojne. Znesek davka na poslovni promet se sme vračunati in v računu izkazati.

§ 5.

Ugodnosti iz § 2., 3. in 4. tega zakona se smejo dovoliti:

1. ako v § 2. omenjeni obrati po potrdilih pristojne banske uprave in pristojne davčne uprave služijo neposredno za pospeševanje turizma, za čim večje posečanje kopališč, klimatskih in turističnih krajev, in ako imajo vso potrebno udobno in higiensko ureditev (vodovod, moderno razsvetljava, družabne prostore, čiste in primerne sobe itd.);

2. ako so zgradbe, v katerih se vodijo dotični obrati, iz temelja kakor nove, zgrajene po obstoječih gradbenih predpisih;

3. ako se že obstoječe zgradbe preuredijo ali razširijo in opremijo zgradbe pod točko 1. tega paragrafa ter tudi drugače ustrezajo obstoječim gradbenim predpisom in ako adaptacijski stroški znašajo najmanj 1/3 vrednosti objektov brez pohištva ter neposredno pred adaptacijo.

§ 6.

Že podeljene ugodnosti se morejo na predlog hotelskih nadzornikov pri banski upravi ali na predlog ministrstva za trgovino in industrijo odvzeti, ako lastnik ali zakupnik obrata ne vzdržuje obrata po določenih cenah ali izgubi pogoje iz člena 5. točke 1. tega zakona.

§ 7.

Ugodnosti tega zakona veljajo tudi za Beograd in za kraje, ki so sedeži banskih uprav. Kolikor ti kraji niso klimatski ali turistični kraji, veljajo ugodnosti samo za hotele. Hoteli morajo izpolnjevati vse pogoje tega zakona in morajo imeti najmanj 40 sob.

Isto tako veljajo ugodnosti tega zakona tudi za zdraviliške in letoviške domove, ako se dohodki teh domov uporabljajo izključno za ureditev kraja in pospeševanje turizma.

§ 8.

Ugodnosti po tem zakonu dovoljuje, oziroma odvzema oddelek za davke ministrstva za finance na podlagi predloženih in dokumentiranih prošenj ter po predhodnem mnenju ministrstva za trgovino in industrijo.

Rok za prošnjo je 60 dni od dneva, ko se obrat otvori. Ako se prekorači rok, izgubi obrat ugodnost za ves pretekli čas, kakor tudi za leto, v katerem se prošnja vloži.

§ 9.

Natančnejša določila o izvrševanju tega zakona predpiše minister za finance in minister za trgovino in industrijo. Minister za socialno politiko in narodno zdravje določa kraje, ki se morajo smatrati za kopališča, minister za trgovino in industrijo pa kraje, ki se morajo smatrati za klimatske in turistične kraje.

§ 10.

Ta zakon stopi v veljavo in dobi obvezno moč z dnem, ko se razglasi v Službenih novinah.

V Topoli, 13. dne julija 1930.

Aleksander s. r.

Minister pravde:

dr. Srškić s. r.

Predsednik

ministrskega sveta,

minister

za notranje posle,

častni adjutant

Njegovega Veličanstva

kralja,

divizijski general

Peter Živković s. r.

Videl
in pritisnil državni pečat,
čuvár državnega pečata,
minister pravde
dr. M. Srškić s. r.

121.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega zastopnika ministra za zunanje posle, ministra brez portfelja, in Našega ministra pravde ter po zaslišanju Našega predsednika ministrskega sveta

Zakon

o konvenciji o vzdrževanju in obnavljanju mejnih kamnov, malih piramid in znakov-količkov na meji,*

sklenjeni v Tirani, dne 11. avgusta 1929. med kraljevino Jugoslavijo in Albanijo, ki se glasi:

§ 1.

Odobrava se in dobiva zakonito moč konvencija o vzdrževanju in obnavljanju mejnih kamnov, malih piramid in znakov-količkov na meji, sklenjena v Tirani dne 11. avgusta 1929. med kraljevino Jugoslavijo in kraljevino Albanijo, ki se v prevodu glasi:

Konvencija

med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in Albanijo o vzdrževanju in obnavljanju mejnih kamnov, malih piramid in znakov-količkov na meji.

Člen I.

Obe stranki pogodnici se zavezujeta, dobro paziti na mejne kamne, male piramide in znake-količke vzdolž skupne meje obeh držav skladno s členom VIII. zapisnika, podpisanega v Florenci meseca julija 1926., kakor tudi s kartami, opisi mejá in vsemi drugimi dokumenti, ki se nanašajo na to, in jih vzdrževati na stalni način v dobrem stanju s posredovanjem dotičnih svojih mejnih oblastev.

Člen II.

Vsaka izmed držav pogodnic se zavezuje popravljati in ponovno postaviti kamne, male piramide, in znake-količke, ki bi bili porušeni, ki bi izginili ali bili poškodovani, tako da izvrši vsaka država popravo ali ponovno postavitvev samo na kamnih, malih piramidah in znakov-količkih, ki jih je ona postavila na zemljišču po razdelitvi na odseke, izvršeni ob času določanja mejne črte, to je:

kraljevina Albanija:

od izliva Bojane do Čafa Prušit, to je na odsekih A, B in C;

kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev:

od Čafa Prušit do skupne točke na treh mejah albanski, grški in srbsko-hrvatsko-slovenski na jezeru Prespa, to je na odsekih G, E in F.

* >Službene novine kraljevine Jugoslavije z dne 4. julija 1930., št. 149/LV.

Člen III.

1. Vsak mejni kamen, mala piramida ali znak-količek, ki se je uničil ali je izginil, se ponovno postavi, kakor je rečeno v gornjem členu II., v navzočnosti predstavnikov obeh držav pogodnic.

2. Odstopajoč od določil člena II. postavi mejne kamne, male piramide in znake-količke, ki so postavljeni vzdolž Bojane in Skadrskega jezera in ki bi se bili uničili ali bi bili izginili, ponovno tista država, na koje ozemlju so bili, preden so se uničili.

Člen IV.

Ako bi storilci poškodb izvršenih na mejnih kamnih, malih piramidah in znakih-količkih, po skupni preiskavi, ki bi jo izvršili na licu mesta po dva častnika, imenovana od vsake dotične države mogli identificirati, mora država, katere državljani so postavili mejne kamne, male piramide in znake-količke, poškodovane ali uničene, v prvotno stanje.

Ako bi se odgovorni storilci škode ne mogli identificirati ali ako bi škoda izvirala kot posledica časa, konsektivnih erozij, vsled nezgod ali zaradi slabe izgradbe, pade ponovna postavitev ali popravilo na državo, v koje dolžnost spada popraviljanje v soglasju z razdelitvijo na odseke tako, kakor določa člen II.

Člen V.

Vsakih 5 let obideta dve komisiji, sestavljeni vsaka iz po enega častnika vsake prizadete države, mājno črto: ena komisija pregleda ozemlje od ustja Bojane do Čafa Prušit, druga pa od Čafa Prušit do jezera Prespa. Ko se pregled izvrši, sestavita in predložita komisiji poročilo o stanju mejne črte in o kamnih, malih piramidah in znakih-količkih.

Člen VI.

Mejna oblastva obeh držav pogodnic bodo skrbela za stanje kamnov, malih piramid in znakov-količkov in vzajemno priobčevala vsa obvestila, ki se nanašajo na ugotovljene poškodbe ali na uničenje teh kamnov, malih piramid in znakov-količkov. Razen tega ukrenejo po skupnem sporazumu vse potrebno, da se kamni, male piramide in znaki-količki, porušeni ali poškodovani, ponovno zgrade ali postavijo v dobro stanje.

Člen VII.

Ta konvencija se bo ratificirala in stopi v veljavo na dan, ko se izmenjata ratifikaciji.

Sestavljeno v Tirani v dveh originalnih izvodih, enajstega dne avgusta tisočdevetstodevetindvajsetega leta.

(M. P.)

(M. P.)

D. Kasidolac s. r.

R. Fico s. r.

§ 2.

Za izvrševanje tega zakona izda potrebna navodila minister za notranje posle, minister vojske in mornarice in minister za finance,

§ 3.

Ta zakon stopi v veljavo in dobi obvezno moč, ko se izpolnijo določila člena 7. prej omenjene konvencije in ko bo predhodno razglašen v »Službenih novinah«.

Priporočamo Našemu ministru pravde, da ta zakon razglasi, oblastvom zapovedujemo, da po njem postopajo, vsem in vsakomur pa, da se mu pokorijo.

V Beogradu, dne 31. januarja 1930.

Aleksander s. r.

Videl
in pritisnil državni pečat,
čuvar državnega pečata,
minister pravde
dr. M. Srškić s. r.

Predsednik
ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,
divizijski general
Peter Živković s. r.

Zastopnik ministra za zunanje
posle, minister brez
portfelja
dr. K. Kumanudi s. r.

Minister pravde
dr. M. Srškić s. r.

Pripomba: Ratifikacijski instrumenti so se izmenjali v Tirani, dne 7. maja 1930.
Pov. št. 9307/30.

Iz pisarne ministrstva za zunanje posle.

Uredbe osrednje vlade.

122.

Naredba

povodom izpremembe v pristojnosti in administraciji pri izvajanju agrarne reforme.*

Po zakonu z dne 25. marca 1930. o ureditvi ministrstva za poljedelstvo so nastale v § 5. točka VI. pod 1. in 5. izpremembe v pristojnosti in administraciji pri izvajanju agrarne reforme. Zaradi enolične administracije in zaradi enakomernega izvrševanja teh zakonitih določil odrejam:

Po § 5., točka VI. A pod 1) izdeluje ministrtvo - oddelek za agrarno reformo in agrarno-pravne posle načrte za občo kolonizacijo v severnih krajih. Pri kolonizaciji je treba vpoštovati agrarno zemljišče, ki se dodeljuje krajevnim agrarnim interesentom (krajevnim dobrovoljcem in siromašnim kmetovalcem) v najožjem zmislu besede krajevnega interesenta — prebivalca občine, kjer je zemljišče ali v neposredni bližini. Potem pa v širšem zmislu besede krajevnim interesentom — prebivalcem dotična banovine.

Ker je po večini agrarno zemljišče velikih posestev razdeljeno, bi po prej navedenem zakonitem določilu banska uprava razpolagala s tistim zemljiščem, ki bi postalo razpoložljivo z delno revizijo krajevnih interesentov. Ta delna revizija se nanaša na nastale izpremembe v osebi zakupnika zaradi smrti, zapustitve dodeljenega zemljišča,

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 9. julija 1930., št. 153/LVII.

oddajanja v podzakup ali na obdelovanje iz dela ali neizpolnjevanja drugih pogojev, ki jih odreja § 14. zakona z dne 20. maja 1922. o oddajanju zemljišč veleposestev v štiriletni zakup.

Z delno revizijo oproščeno zemljišče more dati banska uprava v začasni zakup samo krajevnim agrarnim interesentom, to je siromašnim kmetovalcem in dobrovoljcem svojega ozemlja tako, da se dobrovoljsko zemljišče ponovno dodeli samo dobrovoljcem, ako jih pa ni, potem da tako zemljišče ministrstvu za poljedelstvo na razpolaganje za občo kolonizacijo. O primerih, da se zemljišče dodeli dobrovoljcem, se mora posamezno obvestiti ministrstvo za poljedelstvo zaradi evidence.

Vsako drugo razpolaganje z agrarnim zemljiščem, vračanjem veleposestnikom, odobravanje odtujevanja nerazdeljenega zemljišča, bodisi ločeno ali neločeno, spada v pristojnost ministrstva za poljedelstvo.

Po točki 5. istega zakona je prenešeno v pristojnost bankskih uprav odobravanje prodaj med veleposestniki kot prodajalci in ugotovljenimi agrarnimi interesenti kot kupci. Po tem je prenešana v pristojnost bankskih uprav pravica, ki je dana ministru za agrarno reformo — sedaj poljedelstvo — s členom 38. zakona z dne 31. julija 1925. o proračunskih dvanajstinah za mesece avgust, september, oktober in november leta 1925., in sicer samo pravica po točki 1), odobravanje prodaje za obdelovanje prikladne površine že ugotovljenim agrarnim interesentom, katerim je zemlja dodeljena v začasni zakup. Pooblastila po točki 2) istega zakona so ostala tudi še nadalje v pristojnosti ministrstva za poljedelstvo.

S tem zakonom je prenešana v pristojnost bankskih uprav pravica, odobravati odtujevanje iz točke 1. čl. 38. prej navedenega finančnega zakona, torej večja in obširnejša pravica kakor je pravica obremenjevanja. Toda po odstavku 4. iz točke 2. navedenega zakona kupljene nepremičnine se nikakor ne morejo odtujiti v roku 10 (desetih) let, obremeniti pa se smejo z dovoljenjem ministra za poljedelstvo — za agrarno reformo. Končno se preneša v pristojnost bankskih uprav tudi pravica obremenjevanja tistega zemljišča, za katero so pristojne dovoljevati odtujevanje.

Ker se ta zakon poziva na pravilnik št. 34.600 z dne 6. oktobra 1925., se morajo pri dovoljevanju odtujevanja strogo izvrševati odredbe tega pravilnika. Zlasti se sme odtujevanje odobriti v tistem primeru, ako so z revizijo subjektov kupci ugotovljeni agrarni interesenti in kot taki kupujejo zemljo, ki so jo dobili v začasni zakup.

Po točki V. spredaj navedenega zakona o ureditvi ministrstva za poljedelstvo spada v pristojnost ministrstva za poljedelstvo, oddelka za agrarno reformo in agrarno-pravne posle, odmerjanje in izterjavanje 10% prispevka od prodaje — odtujevanja, odobrenega po bankskih upravah.

Zaradi tega mora banska uprava vsako odločbo, s katero se odobrava odtujevanje, prenesti vsemu ministrstvu za poljedelstvo - oddelek za agrarno reformo — finančni odsek — zaradi odmere in izterjave 10% prispevka. Strankam se ne sme izdati niti odločba, niti pogodba o odtujitvi preje, nego dobi banska uprava potrdilo, da je 10% prispevek plačan.

Postopek odmerjenja in izterjavanja 10% prispevka ostane neizpremenjen in se mora postopati po dosedanjih predpisih in zakonih.

Svoje in svojih prednikov naredbe razveljavljam, kolikor nasprotujejo tej naredbi.

V Beogradu, 8. dne aprila 1930. št. 20.409/V a.

Minister za poljedelstvo
dr. Frangeš s. r.

123.

Uredba

o delokrogu veterinarskega delegata pri kraljevskem poslaništvu na Dunaju.*

Na podstavi člena 1. in člena 9. zakona o odvracanju in zatiranju živalskih kužnih bolezni z dne 14. junija 1928. ter v zvezi s členom 8. sporazuma iz leta 1926., sklenjenega med našo kraljevino in republiko Avstrijo o ureditvi prometa z živalimi, živalskimi deli, sirovinami, kakor tudi s predmeti, ki utegnejo biti nosilci materij živalskih kužnih bolezni, ter po izkazani potrebi predpisujem sledeče:

Veterinarski delegat pri našem kraljevskem poslaništvu na Dunaju mora:

1. za pribavljanje podatkov o ureditvi živinskih sejmov, krajev za nakladanje, zavodov za gojenje živine, klavnice, zavodov za kontumaciranje itd. kakor tudi o izvrševanju obstoječih veterinarskih predpisov in, kadar se za to polaze potreba, informirati se na licu mesta o stanju stvari ter to, kar je opazil, mesečno poročati ministrstvu za poljedelstvo;

2. zaradi zaščite interesov naših izvoznikov posredovati pri pristojnih avstrijskih veterinarskih oblastvih v primerih, kakor so: sumnja o živalski kužni bolezni pri uvoženi živini, ugovori proti pošiljkam žive živine, živalskih delov, predelanih izdelkov, sirovine in sličnega ter z ozirom na obstoječe veterinarske predpise; in

3. izvrševati vse tiste strokovne posle, ki mu jih pošlje minister za poljedelstvo v delo.

V Beogradu, dne 17. junija 1930., št. 35.098/III b.

Minister za poljedelstvo
St. Šibenik s. r.

124.

Izpremembe in dopolnitve

uredbe o draginjskih dokladah za duhovništvo vseh z ustavo usvojenih konfesij.**

D. R. št. 88.900/25.

Na podstavi člena 49. zakona o draginjskih dokladah civilnih in vojaških uslužbencev, upokojencev in upokojenk z dne 28. februarja 1922. in člena 2. zakona o izpremembi zakonitih določil, s katerimi se predpisuje za-

* Službene novine kraljevine Jugoslavije z dne 4. julija 1930., št. 149/LV.

** Službene novine kraljevine Jugoslavije z dne 29. julija 1930., št. 170/LXIV.

slišanje ali odločitev ministrskega sveta, oziroma soglasnost finančnega odbora narodne skupščine z dne 27. januarja 1929., je predsednik ministrskega sveta na predlog ministra za finance ter po zaslišanju ministra brez portfelja, ministra za gozde in rudnike in ministra pravde pod št. 32.185/I. z dne 20. julija 1930., odločil, da se v uredbi o draginjskih dokladah za duhovništvo vseh z ustavo usvojenih konfesij, D. R. št. 88.900 z dne 28. julija 1925., izpremenjeni in dopolnjeni z odlokom ministrskega sveta D. R. št. 86.255 z dne 3. julija 1926., ukrenejo naslednje izpremembe in dopolnitve:

I.

V drugem odstavku, prvem pododstavku člena 2. je po besedah: »senjsko-modruške škofije« opustiti nadpisi in dostaviti: »in vse grško-katoliško (unijatsko) duhovništvo« in podpičje postaviti za temi besedami.

II.

V drugem odstavku, četrtem pododstavku člena 2. je po besedah: »nadškofije zagrebške« izpustiti besede: »grško-katoliško (unijatsko)«.

III.

V točki 5. člena 30. je po besedi: »episkopi« dodati »Peški« ter postaviti za to besedo vejico in po besedi: »zahumsko-raško-nikšiški« izpustiti nadpisi in dodati: »in zadarski« ter po teh besedah postaviti podpičje.

IV.

V točki 8. člena 30. je izpustiti začetne besede: »Vikarja-episkopa v Peči« in vejico za temi besedami ter na mesto tega postaviti: »Vikarni episkopi«.

V.

V členu 30. je dodati na koncu nov odstavek, ki se mora glasiti: »Istotako prejemajo tudi upokojeni škofje gornje-karlovški, pakraški, baški, vršaski, temišvarski, budimski in ameriškano-kanadski draginjske doklade iz točke 5., upokojeni vikarni episkopi srbske pravoslavne cerkve pa iz točke 8. tega člena«.

VI.

V prvem odstavku, v prvem pododstavku člena 8., je po besedi: »Sušak« izpustiti oklepaj in dodati: »Ljubljana, Zagreb, Banja Luka, Split, Sarajevo, Cetinje, Novi Sad, Niš in Skoplje« in oklepaj po teh besedah.

VII.

Izpremembe in dopolnitve pod I., II., V. in VI. veljajo od dne 1. aprila 1930., izpremembe in dopolnitve pod III. in IV. pa veljajo od dne 21. junija 1926., razen glede zadarskega škofa, za katerega veljajo te odločbe od dne razglasitve.

Št. 32.185/I. — In ministrstva za finance, obči oddelek, dne 20. julija 1930.

125.

Na podstavi odstavka 3. člena 6. uredbe o povračilu potnih in selitvenih stroškov civilnih državnih uslužbencev št. 13.400/I. z dne 15. marca 1930. (Službene novine št. 69 z dne 26. marca 1930. — Uradni list z dne 14. aprila 1930. št. 229/48), se predpisuje tale

Pravilnik

o terenskem delu tehniških uradnikov in uslužbencev ministrstva za gradnje in njegove zunanje službe.*

Čl. 1.

Za terensko delo v zmislu odstavka 3. člena 6. uredbe o povračilu potnih in selitvenih stroškov civilnih državnih uslužbencev, št. 13.400/I. z dne 15. marca 1930., se smatra delo inženjerjev, arhitektov, tehnikov, praktičnih tehnikov, cestnih nadzornikov, nadzornikov vod, nadzornikov in čuvarjev telegrafsko-telefonskih prog in zvanjnikov tehniške stroke tako rednih, kakor tudi pogodbenih in dnevničarjev, kadar na terenu vrše predhodne tehniške preglede, rekognosciranje ali trasiranje ali kadar delajo na snemanju, premerjanju in zbiranju drugih potrebnih terenskih podatkov za izdelavo projektov za zgradbe, poprave in vzdrževanje cest in mostov, zgradb in drugih arhitektonskih objektov, železnic, hidrotehniških objektov in naprav, telegrafsko-telefonskih prog in instalacij ter raznih strojnih in elektro-strojnih naprav ali kadar vrše obeleževanje in druge potrebne pripravljalne posle za izvršitev gornjih zgradb, objektov, naprav in instalacij ali kadar ta dela izvršujejo ali vodijo nadzorstvo nad njihovo izvršitvijo in vzdrževanjem ali kadar vršijo obračune o teh delih, bodisi v času, dobljen ta dela trajajo, bodisi po dovršitvi del.

Čl. 2.

Za terensko delo se smatrajo tudi vsi tisti posli v pisarni na terenu, ki se morajo po svoji naravi sami ali v interesu terenskih del iz člena 1. tega pravilnika izvrševati v pisarni na terenu samem, bodisi pred začetkom terenskih del, bodisi v teku njih trajanja, bodisi po njihovi dovršitvi, kakor so n. pr.: neobhodno potrebna uvodna dela v pisarni za začetek, oziroma nadaljevanje terenskih del, izračunavanje in prenašanje na papir posnetih in ostalih zbranih terenskih podatkov; pisanje dnevnika in gradbene knjige; sestavljanje obračunov (situacij) za izplačilo podjetnikovega zaslužka, oziroma sestavljanje plačilnih spisov, in izplačevanje delavcev pri režijskih delih in vobče vsi administrativni, računovodni in pisarniški tehniški posli terenskih tehniških odsekov, nadzornih inženjerjev, upravnikov režijskih del in njihovega pomožnega tehniškega osebja, ki so neposredno združeni z upravo, nadzorstvom in izvršitvijo dotičnih terenskih del itd.

Minister za gradnje, oziroma njegov pooblaščen organ ali ban ali sreski načelnik odloči vsak v svoji pristojnosti v vsakem konkretnem primeru, bodisi pred začetkom terenskih del, bodisi naknadno, ali in kateri posli

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 29. julija 1930, št. 170/LIV.

se morajo izvršiti v pisarni na terenu ali v kraju stalnega službovanja po povratku s terena.

Čl. 3.

V zmislu odstavka 3. člena 6. uredbe št. 13.400/I. z dne 15. marca 1930. se smatra, da se začenja terensko delo od ure odhoda iz kraja stalnega službovanja do ure povratka.

Čl. 4.

Za terensko delo v zmislu odstavka 3. člena 6. uredbe št. 13.400/I. z dne 15. marca 1930. se ne smatra kontroliranje vseh del in poslov iz člena 1. tega pravilnika na licu mesta po nadzornih organih in odposlancih predpostavljenih pristojnih oblastev vobče, kolavdiranje teh del, komisijski ogled pred začetkom teh del, kakor tudi v teku izvrševanja in po njih dovršitvi, razprava vseh tehniških in drugih vprašanj in temu slično.

Čl. 5.

Rednim tehniškim uradnikom in uslužbencem kakor tudi pogodbenim uradnikom in dnevničarjem pripada, kadar so na terenskem delu zunaj kraja stalnega službovanja, polna dnevnic za prvih deset dni terenskega dela, po tem času pa 70% polne dnevnice brez ozira na trajanje terenskega dela in gibanja iz enega kraja v drugega (odstavek 3. člena 6. uredbe št. 13.400/I. z dne 15. marca 1930.), v primerih službenega potovanja po poslih iz člena 4. tega pravilnika pa dnevnic po predpisih odstavka 1. in 2. člena 6. uredbe št. 13.400/I. z dne 15. marca 1930.

Čl. 6.

Tisti uradniki in uslužbenci, ki prejemajo povprečno nagrado za bivanje in delo na terenu v izvestnem, določenem jim okolišu, imajo pravico poleg tega pavšala tudi na dnevnice iz člena 5. tega pravilnika samo tedaj, kadar se pošljejo na terensko delo zunaj njihovega okoliša.

Čl. 7.

Ta pravilnik stopi v veljavo z dnem, ko se razglasi v »Službenih novinah«, in velja za vsa službena potovanja in za terensko delo, ki se dovrše po 8. marcu 1930., skladno z odredbami prvega odstavka člena 53. uredbe o povračilu potnih in selitvenih stroškov civilnih državnih uslužbencev št. 13.4400/I. z dne 15. marca 1930., brez ozira na to, kdaj so se potovanja, odnosno kdaj se je terensko delo začelo.

V Beogradu, dne 12. julija 1930. št. 45.692.

Minister za gradbe:

Fil. J. Trifunović s. r.

Zastopnik ministra za finance,
minister brez portfelja

Dr. Frangeš s. r.

Pravilnik

za vzdrževanje katastra.*

Na podstavi predloga oddelka katastra in državnih posestev tega ministrstva št. 21.493 z dne 4. junija 1930. odločujem:

Da se pravilnik št. 93.950 z dne 22. novembra 1929. za vzdrževanje katastra v krajinah, kjer še ni izvršena katastrska premera (Srbija in Južna Srbija ter Črna gora), s pojasnili, prilogami in obrazci, tiskan v obliki knjige z mehкими platnicami, ki je z mojo odločbo št. 93.950 z dne 22. novembra 1929. predpisan in razglašen v »Službenih novinah« št. 292-CXXII z dne 22. decembra 1929., sme brezplačno odstopiti zainteresiranim ministrstvom, tehniškim fakultetam in sličnim ustanovam, ako ga bodo zahtevala, ustanovam in zasebnikom pa se sme na njihovo zahtevo odstopiti za ceno 120 Din za izvod.

Izvršitev te naredbe se poverja oddelku katastra in državnih posestev tega ministrstva, kateremu se bodo izročale zahteve, oziroma naročila.

V Beogradu, dne 24. junija 1930.

Minister za finance

dr. Stanko Šverljuga s. r.

Na podstavi § 46. zakona o sodnih taksah ter po soglasnosti gospoda ministra pravde z dne 19. aprila 1930., št. 38.020, predpisujem

Pravilnik

o izvrševanju zakona o sodnih taksah.**

ki se glasi:

I. Obče odredbe.

Člen 1.

(1) Za razsodišča je smatrati vsa sodišča, ki so izbrana za rešitev bodisi enega konkretnega spora ali vobče izbrana pri institucijah za reševanje vseh sporov, ki nastanejo, kakršna so: razsodišča trgovskih in obrtniških zbornic, borzna razsodišča i. dr.

(2) Samo v onih primerih in v onih krajinah, kjer odločajo redna državna sodišča, se mora plačevati taksa po zakonu o sodnih taksah; kjer pa sodijo cerkvena sodišča, se pobira taksa po obćih predpisih zakona o taksah.

Člen 2.

S takšno obveznostjo nastane tudi obveznost, plačevati takso, in ta se mora potem tudi položiti, sicer se uporabi § 38. zakona o sodnih taksah. Izvzemajo se primeri, za

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 4. julija 1930., št. 149/LV.

** »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 17. junija 1930., št. 184/L.

katere je poseben predpis v zakonu ali tem pravilniku o trenutku plačila takse.

Člen 3.

V gotovini se plačujejo po tem zakonu povprečne takse, določene v tar. št. 16. in 25., kakor tudi povprečne takse, ki se pobirajo v korist občinske blagajne. Ostale takse se plačujejo v kolkih, ki se nalepljajo na sam spis ter uničujejo s prebijačem in pečatom pristojnega urada.

Člen 4.

Ko vrača sodišče davčni upravi prepis listine, zavezane taksi po § 7. zakona o sodnih taksah, mora sodni uslužbenec to potrditi in podpisati na listini, od katere se je vzel prepis.

Tako je postopati tudi z onimi listinami, ki so vnesene iz inozemstva, da bi se izvedel pravni učinek v državi, ki pa niso kolkovane po predpisih našega zakona o taksah.

Člen 5.

Dolžnost prijave sodišč

Sodišče ima dolžnost, vročiti davčni upravi v vsakem primeru nastopne spise s priobčilom, kolika in po kateri tarifni številki se je pobrala taksa:

1. vse sodne odločbe, s katerimi se priznava lastna nepremične stvari na podstavi priposestvanja;
2. sodne poravnave, s katerimi se je dovršil pravni posel;
3. sodne zapisnike o dražbi nepremičnih stvari;
4. vse sodne vloge in zapisnike, ki jih je moči smatrati za listine o pravnem poslu, zavezanem plačilu takse;
5. vse zemljiške odločbe, s katerimi se je odobrila vpis ali izbris kakšne pravice v zemljiških (rudarskih, železniških) knjigah.

Člen 6.

Dolžnost prijave razsodišč in razsodnikov.

(1) Dolžnost vsakega razsodišča in razsodnika je, vročiti v prepisu pristojni davčni upravi vse odločbe, poravnave in listine o pravnem poslu, ki se pojavi pred njimi (pripomba III. k tar. št. 8.), potem vse vloge in zapisnike, ki se dadó smatrati za listine o pravnem poslu, zavezanem plačilu takse.

(2) Ako stranke ne izpolnijo svoje taksne obveznosti pred razsodiščem ali razsodnikom, se vroči v 15 dneh od nastale taksne obveznosti dotični taksi obvezani spis pristojni davčni upravi, ki mora postopati po § 38. zakona o sodnih taksah.

(3) Obveznosti iz odstavkov (1) in (2) tega člena vežejo solidarno vse člane razsodišča, odnosno razsodnike, če pa imajo predsednika, je zavezan on.

(4) Prepise, navedene v odstavku (1) tega člena, overja razsodišče, odnosno jih overjajo razsodniki brez takse ter jim prilagajo potrebne podatke. Če se vroči v prepisu odločba razsodišča ali razsodnikov, ni treba prepisovati razlogov odločbe. Če se v teku spora izpremeni vrednost spornega predmeta (§ 14. zakona o sodnih taksah), je treba tudi to navesti.

Člen 7.

Takse za vloge in priloge.

(2) Taksa za vloge in priloge se naleplja na vlogi in prilogi pred izročitvijo. Taksa za vlogo in prilogo se nalepi na prvi strani vloge nad besedilom, kolikor je ni treba nalepiti na posebnem papirju. Če se uporabi za prilogo knjiga, brošura ali uporabijo situacijski načrti in drugo, se nalepi taksa na lahko vidnem mestu priloge.

(2) Ako je treba kolkovati vlogo tudi kakor listino, se nalepi taksa za listino na sami vlogi poleg takse za vlogo.

(3) Ako so kolki za izvestna sodna dejanja priloženi vlogi, ki je prispela k sodišču, jih mora sodni uslužbenec predpisno nalepiti na dotičnem spisu, za katerega so kolki namenjeni, ter jih predpisno uničiti. Če je nalepil predložitelj kolke, namenjene za sodno dejanje, spis, potrdilo, prepis itd., na vlogi, mora sodni uslužbenec te kolke na vlogi uničiti ter navesti na dotičnem spisu, za katerega so kolki namenjeni, kje in pod katero številko so kolki nalepljeni in uničeni.

(4) Ako prispe k sodišču vloga iz inozemstva brez kolkov, toda z gotovim denarjem zanje, mora sodni uslužbenec kolke nabaviti ter jih nalepiti in uničiti na vlogi ali na ostalih spisih, za katere je taksa namenjena.

Člen 8.

Taksa za zapisnike.

(1) Taksa za zapisnike, izvzemši zapisnike o razpravah, narokih in pretresih, se naleplja na začetku zapisnika nad samim besedilom.

(2) Ako je kolkovati zapisnik tudi kakor listino, se nalepi in uniči taksa za listino na samem zapisniku poleg takse za zapisnik.

(3) Kljub predpisu iz odstavka (3) člena 7. v tem pravilniku se naleplja in uničuje taksa za zapisnike v postopku izvršbe in zavarovanja na vlogi poleg takse za vlogo.

(4) Ako se vpiše namesto zapisnika strankina izjava ali sodno dejanje v knjigo (register), določeno za to, se nalepi taksa v knjigi, kolikor ni določeno z zakonom kaj drugega, ter se uniči s sodnim pečatom in z zapisom datuma in številke registra na kolku samem.

Člen 9.

Taksa za duplikate.

Taksa za duplikate, triplikate itd., za izpiske iz zemljiških in drugih javnih knjig, za izpričevala in potrdila se naleplja in uničuje na začetku in pred besedilom, taksa za prepise in za overitev podpisov pa se naleplja na koncu pred overovilom in uničuje tako, da se začne pisati besedilo overitve na golem papirju in da sega ter se piše nadalje čez kolek.

Člen 10.

Opomin za plačilo takse.

Ako oseba, ki je zavezana plačati takso, ne prisostvuje sodnemu dejanju, za katero mora plačati takso, jo opomni sodišče s pozivom po predpisanem obrazcu, naj plača takso v osmih dneh.

Pozvana oseba nalepi takso v kolkih na določenem mestu obrazca in vrne sodišču neuničene kolke s poz-

vom vred. Ko je sodni uslužbenec vpisal dotični opomin v vložni zapisnik, uniči kolke po predpisu člena 3. tega pravilnika ter jih položi v dotični sodni spis; na onem mestu, kjer bi se bil moral kolek nalepiti in uničiti, pa mora postaviti pripombo: »Taksa v znesku... dinarjev je nalepljena na opominu, vložnem v spisu pod zap. št.«.

Če pozvana oseba ne pošlje takse v določenem roku, je postopati po odstavku (3) § 38. zakona o sodnih taksah.

Člen 11.

Naznanilo.

(1) Vselej, kadar oseba, ki je zavezana plačati takso ali ki jamči zanjo, ne plača takse v osmih dneh od nastale obveznosti, mora sodišče to naznaniti davčni upravi po predpisanem obrazcu v dveh izvodih, sestavljenih z indigovim papirjem. Na spisu, za katerega se podaja to naznanilo, in sicer na mestu, kjer bi bil moral biti nalepljen kolek, postavi sodni uslužbenec to-le pripombo: »Naznanjeno davčni upravi v pod št. dne 19 ..«. To pripombo mora sodni uslužbenec podpisati in pritisniti uradni pečat. Davčna uprava obdrži en izvod naznanila (unikat) zase, drugi izvod pa vrne sodišču s potrdilom prejema in označnim številke, pod katero se je naznanilo vpisalo v likvidacijsko knjigo za vročitve. Vrnjeni izvod naznanila vložiti sodišče, ko ga je vpisalo v vložni zapisnik, po vrsti v dotični sodni spis. Na mestu, kjer je postavljena pripomba v naznanilu, označi sodišče, da je prejem naznanila potrjen in da je v spisu pod zaporedno številko

(2) Davčna uprava izda v osmih dneh po prejemu in potrdilu prejema naznanila zavezanec ali poroku po predpisanem obrazcu plačilni nalog, s katerim ga pozove, naj plača redno takso in v dvakratnem znesku redno takso kot zvišano takso. Kolikor ne položi zavezanec ali porok na plačilni nalog v 15 dneh po njega prejemu redne in zvišane takse, se sme takoj izvršiti rubežen za prisilno izterjavo.

(3) Ako vložil zavezanec ali porok pritožbo zoper plačilni nalog, se sme izvršiti po 15-dnevnem roku od dne, ko se je prejel plačilni nalog, rubežen za izterjavo redne takse, zvišana taksa pa se izterja po rešitvi pritožbe.

Pravica revnih.

Člen 12.

Obče odredbe.

(1) Oseba, ki ji prizna sodišče po §§ 164. in nadaljnjih civ. pr. p. pravico revnih, je oproščena plačevanja taks v vseh postopkih, ki so navedeni v § 1. zakona o sodnih taksah.

(2) Ako se prizna pravica revnih, se mora postaviti na vseh vlogah, zapisnikih in spisih, na katere se nanaša oprostitev od taks, na prvi strani pole pripomba: »Pravica revnih«. Potrdilo o imovinskem stanju, na čigar podstavi je pravica revnih priznana, se mora pridržati v spisu.

(3) Pravico revnih prizna sodišče na podstavi potrdila o imovinskem stanju osebe, ki zahteva pravico revnih (§§ 16. civ. pr. p.).

(4) Sodišče oceni samostalno, ali so podani zakoniti pogoji za priznanje pravice revnih. Pri tej oceni mora sodišče upoštevati, da sme priznati prosilcu pravico revnih samo, če ta ne zmore pravih stroškov, ne da bi

bilo to na škodo najnujnejšim življenjskim potrebam njegovim in njega rodbine.

(5) Ako smatra sodišče, da potrdilo o imovinskem stanju ne zadošča za oceno okolnosti, navedenih v predhodnem odstavku, sme samo uvesti ali odrediti poizvedbe, kolikor jih je moči izvesti hitro in brez zavlačevanja.

(6) Osebi pod varstvom ali skrbstvom se prizna pravica revnih, če sme dobiti ta oseba kakor tudi one osebe, ki so jo po zakonu dolžne vzdrževati, po zakonu pravico revnih. Če pozna skrbstveno sodišče imovinske razmere osebe pod skrbstvom kakor tudi oseb, ki so jo dolžne vzdrževati, sme izdati potrdilo o imovinskem stanju.

(7) Predpisi za pridobitev pravice revnih fizičnih oseb se nanašajo tudi na hišne zadruge, kolikor nastopajo zadruge kot pravdna stranka.

Član hišne zadruga sme dobiti pravico revnih samo, če sme dobiti to pravico tudi zadruga, h kateri spada.

(8) Oprostitev od taks na podstavi pravice revnih gre samo osebi, ki ji je pravica revnih priznana, in njenemu upravičencu (poooblaščenču, zakonitemu zastopniku); ta pravica ne prehaja na pravne naslednike.

(9) Inozemskim državljanom se prizna pravica revnih samo ob vzajemnosti. Če sodišče dvomi, ali velja vzajemnost, mora zahtevati obvestilo od ministrstva pravde. To obvestilo je za sodišče obvezno (§ 164. civ. pr. p.).

(10) Potrdilo o imovinskem stanju, na čigar podstavi se zahteva priznanje pravice revnih, ne sme biti starejše od enega leta. Starejše potrdilo se sme uporabiti samo, če je oblastvo, ki ga je izdalo, potrdilo najpozneje šest mesecev pred njegovo uporabo, da niso nastale nikakršne izpremembe.

(11) Ako gre za kazensko odgovornost po § 39. zakona o sodnih taksah, pošlje sodišče pristojni davčni upravi obvestilo, koliko je država prikrajšana na taksi, davčna uprava pa mora odrediti potrebne zakonite ukrepe. Za plačilo prikrajšane takse jamči tudi oseba, ki je izdala neresnično potrdilo zato, da bi se pridobila pravica revnih (§ 170. civ. pr. p.).

Člen 13.

Pravica revnih v pravnem in v izvršilnem postopku.

(1) Ako imajo med več pravnimi strankami na eni strani (sosporniki, postranski predsedniki) samo nekatere pravico revnih, plačajo ostale pravne stranke na tej strani takse v popolnem znesku. Te pravne stranke pa vendarle niso dolžne, plačati zviškov, določenih v pripombi II. k tar. št. 6. tarife iz zakona o sodnih taksah za one pravne stranke, ki so oproščene. To ne izključuje dolžnosti pravnega nasprotnika, da plača popolno takso.

(2) Ako se uvede izvršilni postopek najdalje čez šest mesecev po končni dovršitvi pravde, ostane priznanje pravice revnih za pravdo v veljavi tudi za izvršilni postopek in za pravde, ki nastanejo v teku izvršilnega postopka in zaradi tega postopka.

Člen 14.

Pravica revnih v konkurznem in v nespornem postopku.

(1) Odredbe §§ 164. do 174. civ. pr. p. je uporabljati zmiselno tudi na pridobitev pravice revnih v konkurznem in nespornem postopku.

(2) Pravice revnih, priznane za konkurzni in za nesporni postopek, ni moči ukoriščati za pravde, ki nastanejo v teku teh postopkov in zaradi njiju.

Člen 15.

Pravica revnih v kazenskem postopku na zasebne tožbe.

(1) Prošnja za priznanje pravice revnih v kazenskem postopku na zasebne tožbe se vloži pri sodišču, ki je na prvi stopnji pristojno, izvesti kazenski postopek.

Če oseba, ki zahteva pravico revnih, ni nastanjena v območju tega sodišča, sme vložiti prošnjo pri sreskem sodišču, v čigar območju je nastanjena, to pa jo pošlje sodišču, ki je na prvi stopnji pristojno, izvesti kazenski postopek.

(2) Sodišče, pristojno na prvi stopnji za kazenski postopek, reši prošnjo za priznanje pravice revnih po predpisih §§ 164. do 174. civ. pr. p.

(3) Predpis člena 13., odstavka (1), tega pravilnika se uporablja v tem postopku.

Člen 16.

Pravica revnih v postopku pred razsodišči in razsodniki.

(1) Prošnja za priznanje pravice revnih v postopku pred razsodišči se vloži pri sreskem sodišču, v čigar območju stanuje siromašna oseba. O tej prošnji kakor tudi o odvzemu in prestanku priznane pravice revnih odloči to sresko sodišče po predpisih §§ 164. do 174. civ. pr. p.

(2) Ako zvedo razsodišče ali razsodniki za okolnosti, zaradi katerih se sme pravica revnih odreči, odvzeti ali sme prestat, morajo to takoj naznaniti sreskemu sodišču, omenjenemu v odstavku (1). To naznanilo mora predložiti predsednik razsodišča, če obstoji, sicer pa ga morajo predložiti solidarno razsodniki.

Predpisi za izdajanje potrdila o imovinskem stanju.

Člen 17.

(1) Potrdilo o imovinskem stanju se izda brez plačila takse in brez druge odškodnine po predpisanem obrazcu. Obrazce tiska samo ministristvo za finance, oddelek za davke, ter zalaga z njimi vse davčne uprave; občine, sreska načelstva in sreske ekspoziture pa jih nabavljajo od davčnih uprav proti povračilu nabavne cene. Uporabljati druge obrazce v ta namen je prepovedano.

(2) Potrdilo za pravico revnih, ki ga izda skrbstveno sodišče, se izda po predpisih nespornega postopka, ne pa po obrazcu, navedenem v odstavku (1) tega člena.

Člen 18.

(1) Za izdajanje potrdil o imovinskem stanju so pristojne občine, v katerih območju ima stranka stalno domovališče. Občina kraja, kjer prehodno biva stranka, ki ima v naši državi stalno domovališče, ne sme izdati potrdila o imovinskem stanju.

Inozemci morajo predložiti potrdilo o imovinskem stanju oblastva, ki je po zakonu dotične države pristojno za to. Tako potrdilo mora obsegati vse osebne in imovinske podatke, ki so predpisani za domača potrdila. Če ima inozemec stalno domovališče v naši državi, mora predložiti poleg potrdila inozemskega oblastva tudi potrdilo občine svojega stalnega domovališča v naši državi.

(2) Potrdila izdaja in podpisuje predsednik (načelnik, župan) občine, v mestnih občinah, ki imajo statut, pa organ občinske uprave, ki ga odredi predsednik (načelnik). Poizvedbe o tem, ali so prosilčeve navedbe resnične, izvaja predsednik sam ali po organu občine. Ako je v občini poseben organ, ki skrbi za siromake v občini, mora odrediti občinske svet (zastop) s sklepom, kateri organi občine morajo sodelovati pri ugotovitvi, ki je potrebna za to potrdilo.

(3) Postopek za izdajo potrdila mora biti tak, da bo po eni strani gotovo, da se točno in vestno ugotovi vse razmere, odločilne za potrdilo, po drugi strani pa, da je stranki možno, hitro in na enostaven način dobiti potrdilo.

(4) V vsakem potrdilu mora biti naveden predmet ali spor, za katerega se potrdilo izdaja.

(5) Predsednik občine kakor tudi vsi organi, ki sodelujejo pri poizvedbah, potrebnih za izdajo potrdila in ob izdaji potrdila, so odgovorni po predpisih kazenskega zakona. Poleg tega jamčijo organi občine po členu 12., odstavku (11), tega pravilnika za takse, stroške in škodo.

Člen 19.

Prošnja za potrdilo o imovinskem stanju, ki ni vezana nobeni taksi, se vloži pismeno ali poda ustno na zapisnik pri pristojnem občinskem oblastvu. Če se vloži prošnja pismeno, mora prosilec takoj priložiti osebne in imovinske podatke, izpolnjene na obrazcu, ki se vzame pred izročitvijo prošnje od občine proti povračilu nabavne cene. Prav tako je moči prosilcu izposlovati izjavo na obrazcu lastnika one hiše, kjer stanuje, in potrdilo davčne uprave o predpisu davkov.

Ako se poda prošnja na zapisnik, se zapišejo takoj tudi osebni in imovinski podatki, ki jih mora stranka podpisati.

Člen 20.

(1) Občina mora pribaviti po najkrajši poti brez dopisovanja izjavo in podpis lastnika one hiše, v kateri prosilec stanuje, kakor tudi potrdilo davčne uprave o predpisu davka, če ni stranka tega že sama pribavila.

(2) Davčna uprava mora označiti, koliko in kakšne vrste davka je predpisanega prosilcu in osebam, ki so po zakonu dolžne, vzdrževati prosilca.

(3) Potem mora občina preizkusiti, ali so navedbe v poročilu točne, ter jih po potrebi popraviti in popolniti. Nato mora natančno in vestno poizvedeti prosilčeve razmere glede pridobivanja, dohodkov in imovine. Prav tako mora poizvedeti razmere oseb, ki so po zakonu dolžne vzdrževati prosilca.

(4) Na podstavi teh poizvedb, ki jih mora občina vestno oceniti, izda potrdilo po predpisanem obrazcu.

Člen 21.

Izdaja potrdila se ne sme odreči zategadelj, ker niso podatki, ki jih je navedel prosilec v poročilu, točni ali so nepopolni ali ker je hišni lastnik odrekel, podati izjavo. Občina mora poročilo sama preskusiti in popolniti ter odločiti na podstavi tega o izdaji potrdila po predpisanem obrazcu.

Člen 22.

Kadar je treba starejše potrdilo potrditi (člen 12., odstavek (10)), je postopati tako, kakor je navedeno v členih 20. in 21. tega pravilnika, samo da se mora iznova

preskrbeti izjava hišnega lastnika in potrdilo davčne uprave.

Člen 23.

(1) Mestne občine, ki imajo statut, izdajajo potrdila prosilcu brez potrditve, omenjene v odstavku (2) tega člena.

(2) Druge občine pošiljajo potrdila sreskemu načelstvu brez spremnega akta; sresko načelstvo preizkusi v najkrajšem roku poročilo o razmerah in overi potrdilo in ga, če je sporazumno, potrdi s pečatom in podpisom ter ga vrne občini, da ga vroči prosilcu.

(3) Dopustno je, izročiti potrdilo prosilcu samemu, da ga predloži v potrditev sreskemu načelstvu in da ga prejme s potrditvijo od sreskega načelstva.

Člen 24.

(1) Ako občina odreče izdajo potrdila ali ako sresko načelstvo odreče potrditev potrdila, mora to priobčiti stranki z rešitvijo poleg kratke obrazložitve in z navodilom o pravnem sredstvu. Zoper to rešitev je dopustna pritožba v 15 dneh; pritožba se vložijo pri onem oblastvu, ki je izdalo rešitev.

(2) O pritožbi zoper rešitev mestne občine s statutom, s katero se je prošnja za potrdilo zavrnila, kakor tudi o pritožbi zoper rešitev sreskega načelstva, s katero je to odklonilo potrditev potrdila, odloči kraljevska banska uprava, druge pritožbe pa rešuje sresko načelstvo.

(3) Ako skrbstveno sodišče noče izdati potrdila (člen 12., odstavek (6) tega pravilnika), gre prosilcu redno pravno sredstvo na višje sodišče.

Člen 25.

V krajinah, kjer ni organiziranih občin, izdajajo potrdila o imovinskem stanju sreska načelstva in sreske ekspoziture, ko so zaslišale selskega starešino (vaškega župana); pri tem se morajo ravnati po predpisih tega pravilnika.

Člen 26.

Popis taks.

(1) O taksah, ki nastanejo v sporih med oproščenimi in neoproščenimi osebami, vodi sodišče seznamek onih taks, ki bi jih morala plačati oproščena oseba, ako ne bi bila oproščena. Ta seznamek se mora voditi po predpisanem obrazcu ter se zaključiti, ko je spor dokončno rešen, nato se pa vroči davčni upravi zaradi izterjatve, kolikor je neoproščena oseba obsojena na povračilo stroškov spora. Tako naložena taksa se izterja v onem razmerju, v katerem je bila neoproščena oseba s sodbo obsojena na povračilo stroškov (§ 9. zakona o sodnih taksah). To se mora potrditi na koncu spisa o sporni stvari, da je moči ob vsakem času preizkusiti, ali se je popis dolžnih taks poslal zaradi izterjave.

Prav tako je treba postopati, če kdo med pravdo izgubi pravico revnih, glede onih taks, ki bi jih bil moral plačati, pa jih ni plačal, ker se ni vedelo, da je izgubil pravico revnih.

(2) To velja tudi za popis taks po odstavku (5) § 8. pod B zakona o sodnih taksah, nadalje za takse v izvršilnem postopku.

II. Civilne pravde in izvršilni postopek.

Zapisniki o razpravah in o izvajanju dokazov.

Člen 27.

(1) Taksa za zapisnike o razpravah v civilnih pravadah in za zapisnike o izvajanju in zavarovanju dokazov se izračuni po koncu naroka ter se priobči zavezani osebi, da položi izračunjeno takso v kolkih. Taksa se nalepi na koncu zapisnika ter se uniči s prebijačem in s pečatom sodišča. O ugotovljenem času, ki se je porabil za razpravo, ni pravnega sredstva. Čas se računi po uradni uri, ki je v sodni razpravni dvorani, če pa je ni, po uri, ki jo ima sodišče na razpolago. Če zavezanec ne položi takse, je postopati po § 38., odstavku (3), zakona o sodnih taksah.

(2) Ako se vpiše zapisnik o razpravi v knjigo (register), ki je določena za to, se nalepi taksa v knjigi ter se uniči s sodnim pečatom in z zapisom datuma in številke registra na kolku samem.

Člen 28.

Ako se o razpravi ne sestavi zapisnik, se nalepi taksa za zapisnik na sodne spise. Poleg kolkov se morajo navesti v takih primerih vse potrebne činjenice, po katerih je bila taksa izračunjena.

Sodne odločbe.

Člen 29.

(1) Taksa za sodne odločbe (sodbe, sklepe) se naleplja na koncu zapisnika o razpravi ter se uničuje s prebijačem in s pečatom sodišča.

(2) Ako se razglasi sodba v odsotnosti osebe, zavezane za plačilo takse, ali ako se sodba vobče ne razglasi, je treba postopati po členu 10. tega pravilnika.

Člen 30.

(1) Taksa za plačilne naloge v meničnem, mandatnem, čekovnem in opominjevalnem postopku kakor tudi taksa v izvršilnem postopku se naleplja na prvi strani tožbe, odnosno prošnje, poleg takse za vlogo. Ako se vložijo tožba, odnosno prošnja, ustno, se nalepi taksa za sodno odločbo na prvi strani zapisnika poleg takse za zapisnik.

(2) V dokaz, da za dovolitev izvršbe ni treba plačati takse, ker je bila v isti stvari dovolitev že kdaj izdana in taksa plačana, se sme sklicevati stranka samo na številko dotične odločbe, če je izdalo prvo dovolitev isto sodišče, od katerega se zahteva nova dovolitev izvršbe; če pa tega ni, mora predložiti stranka dotično odločbo v originalu ali v overjenem prepisu. Ako se ta dokaz stranki vrne, se morajo označiti podatki prejšnje sodne odločbe na prošnji za dovolitev izvršbe, ki ostane v sodnih spisih. Ako stranka ne donese vseh dokazov, se mora plačati taksa, določena za dovolitev izvršbe (tar. št. 6., odstavek (4), tarife).

Čl. 31.

(1) Takso za odločbo sodišča druge stopnje mora plačati takoj, če se odloči o pravnem sredstvu v nejavni seji ali če izjavita obe stranki, da ne želita ustne razprave, na pravnem sredstvu poleg takse za vlogo ona stranka, ki je predložila pravno sredstvo; če pa sta predložili pravno sredstvo obe stranki zoper isto odločbo,

mora plačati vsaka izmed njiju takso za odločbo po vrednosti spora, ki jo zahteva s pravnim sredstvom.

(2) Če se poda izjava strank, da ne želita ustne razprave, po prejemu vabila na razpravo z eno vlogo ali na zapisnik, mora plačati ona stranka, ki je predložila pravno sredstvo, takso za odločbo sodišča II. stopnje takrat, ko predloži izjavo, da ne želi ustne razprave.

(3) Če se taksa za sodno odločbo II. stopnje ne plača, kakor je razloženo v odstavkih (1) in (2) tega člena, se plača po dovržitvi ustne razprave, ki se izvrši pred odločbo.

(4) Če se odloči o pravnem sredstvu v nejavni seji in če je mogla domnevati stranka, ki je predložila pravno sredstvo, po okoliščinah, da se bo vršila ustna razprava, ter zbog tega ni postopala po odstavku (1) tega člena, je postopati sodišču prve stopnje po členu 10. tega pravilnika. Zato velja tudi takrat, kadar se izvede razprava, na katere podstavi odloči sodišče II. stopnje o pravnem sredstvu, v odsotnosti obeh strank.

(5) Takse iz odstavkov (1), (2) in (4) tega člena se nalepljajo na prvi polji vloge o pravnem sredstvu poleg takse za vlogo.

(6) Taksa za odločbo sodišča III. stopnje se mora plačati vselej na način iz odstavka (1) tega člena.

(7) Če se taksa za odločbo ne plača ob predložitvi pravnega sredstva, je postopati sodišču prve stopnje po členu 10. tega pravilnika. Ko pošlje višje sodišče spis sodišču prve stopnje, ga mora opozoriti, da taksa za odločbo ni plačana.

Čl. 32.

Če se sodna odločba uniči, razveljavi ali izpremeni, ne daje to pravice do povračila izterjane, odnosno do odpisa ali znižbe izračunjene takse.

Čl. 33.

Taksa za duplikate sodnih odločb se naleplja in uničuje na vlogi [zapisniku], s katero se zahteva duplikat, poleg takse za vlogo, ter ostane v spisih.

Čl. 34.

Odločbe razsodišč in razsodnikov.

(1) Taksa za odločbe razsodišč in razsodnikov se plača na koncu ustne razprave ter se nalepi na originalu odločbe, ki ostane v spisu. Če se uporablja pri razsodiščih [register], kamor se vpisujejo odločbe, se naleplja taksa v tej knjigi in uničuje s pečatom razsodišča, če obstoji, in z zapisom datuma na kolku samem.

Če se izda odločba brez ustne razprave ali v odsotnosti strank, mora pozvati razsodišče, odnosno morajo pozvati razsodniki, zavezano stranko, naj plača takso v osmih dneh; če stranka tega ne stori, je treba postopati po členu 6., odstavek (2), tega pravilnika.

(2) Taksa za poravnave pred razsodišči in razsodniki se naleplja in uničuje na samji poravnavi, ko se je ta pismeno sestavila. Za to takso odgovarjajo stranke solidarno.

Čl. 35.

Malotni postopek.

Povprečna taksa v malotnem postopku se plača, ko se vloži tožba, pravno sredstvo ali zahtevanje za izvršbo, ter se nalepi in uniči na vlogi [zapisniku]; če pa se vpisujejo ti spisi in sodna dejanja v knjigo [register], se na-

leplja na knjigi ter uničuje s pečatom sodišča in z zapisom datuma na kolku samem.

Čl. 36.

Postopek pred občinskimi in krajevnimi sodišči.

Taksa v postopku pred občinskimi in krajevnimi sodišči se plačuje, kolikor jo je plačevati v državnih kolkih, ob času in tako, kakor je odrejeno v členu 35. tega pravilnika.

III. Konkurni postopek in postopek prisilne poravnave izven konkurza.

Čl. 37.

(1) Povprečno takso iz odstavka (2) § 19. zakona o sodnih taksah plača upravitelj konkurzne mase tako, da predloži davčni upravi, pristojni za kraj, kjer je konkurzno sodišče, obračun povprečne takse v dveh izvodih.

Ta obračun mora obsegati: prezadolženčevo ime in njega priimek [firmo] in stanovališče, kraj, kjer je sedež podjetja [obrata], sedež konkurznega sodišča in način, po katerem se je konkurz izvršil [z razdelitvijo ali s prisilno poravnavo]; potem ime in priimek kakor tudi stanovanje upravitelja konkurzne mase in onih oseb, ki so, če se je sklenila prisilna poravnava, prevzele jamstvo za prezadolženčeve obveznosti, znesek, ki se polaga, v številkah in besedah, kakor tudi osnovo za izračun povprečne takse, in sicer ločeno zneske, uporabljene ali razpoložene za poplačilo dolgov konkurzne mase, in ločeno zneske, uporabljene ali razpoložene za poplačilo konkurznih terjatev vseh razredov.

Oba ta obračuna mora upravitelj konkurzne mase datirati in podpisati.

(2) Obračun, ki se predloži zaradi plačila povprečne takse, mora biti potrjen od konkurznega sodnika. S potrdilom obračuna vred mora navesti konkurzni sodnik znesek kavcije, ki jo je položil upravitelj konkurzne mase na sodišču.

(3) Davčna uprava mora sprejeti povprečno takso po obračunu ter potrditi na enem izvodu, ki ga izroči upravitelju konkurzne mase, prejem denarja, drugi izvod pa pridržati kot denarni dokument.

(4) Kavcija za eventualen presežek povprečne takse se položi na sodišču. Če se konča konkurz z razdelitvijo, je treba postopati po § 150. konkurznega zakona, ko je povprečna taksa popolnoma plačana.

Čl. 38.

(1) Ko davčna uprava odmerja povprečno takso [§ 19., odstavek (3), zakona o sodnih taksah], sta upravitelj konkurzne mase in prezadolženec pred koncem konkurza solidarno zavezana, predložiti pismeno podatke, potrebne za odmero, zlasti pa to-le:

1. izkupiček za premične in nepremične stvari, prodane v konkurznem postopku;

2. znesek gotovine, ki spada h konkurzni masi;

3. vrednost ostalih stvari, ki spadajo h konkurzni masi, in sicer:

a) stvari, na katere so prijavljene ločitvene pravice, pri čemer je treba posamezno označiti vrednost vsake

te stvari in znesek terjatev iz dotične stvari ločitvenega upnika;

b) ostale imovine, kolikor jo sestavljajo: nepremične stvari, za vsako nepremično stvar posebej; vrednostne papirje, količino, vrsto, nominalno in tečajno vrednost; deli družbenikov in njih terjatve, znesek vsakega dela, odnosno vsake terjatve, po nominalni in po prodajni vrednosti; premične stvari, sumarno vrednost po vrstah stvari [pohištvo, blago, obleka, nakit itd.]

(2) Če se je izvršila v konkurznem postopku cenitev stvari iz odstavka (1) tega člena, se mora označiti ločeno za vsako stvar tudi cenitev.

(3) Podatke iz odstavka (1), točk 1., 2. in 3. pod a), kakor tudi iz odstavka (2) tega člena mora potrditi konkurzni sodnik, kolikor mu jih je mogoče preskusiti po spisih konkurzne mase; če jih ne more, mora to navesti v potrdilu.

Čl. 39

Vrednost stvari iz odstavka (1), točke 3., v členu 38. tega pravilnika se mora vzeti po dnevu, ko se je prijava predložila.

Čl. 40.

Kavcija za povprečno takso se mora položiti na sodišču po odredbi konkurznega sodnika. Preden se kavcija položi, se konkurz ne sme odpraviti.

Čl. 41.

(1) Preden potrdi sodišče poravnavo izven konkurza, sta dolžnik in upravitelj poravnave solidarno zavezana, predložiti obračun zaradi plačila povprečne takse pristojni davčni upravi in takso plačati. Obračun mora biti sestavljen tako, kakor je navedeno v odstavku (1) člena 37. tega pravilnika, s to izpremembo, da je treba navesti zneske, ki se uporabljajo ali so razpoložni, v višini, ki je določena v poravnavi, za poplačilo upnikov, katerih terjatvam gre pravica prvenstvenega poplačila, in upnikov, katerih terjatve nimajo te pravice.

(2) Odstavka (2) in (3) v členu 37. tega pravilnika se morata uporabljati tudi tukaj.

(3) Preden se povprečna taksa ne plača ali zavezuje s kavcijo, ne sme sodišče potrditi poravnave.

Čl. 42.

Davčna uprava sme zahtevati od Konkurznega upravitelja in prezadolženca, kakor tudi od upravitelja prisilne poravnave in dolžnika, vse podatke, potrebne za odmero in za kontrolo odmere povprečne takse. Prav tako sme zahtevati davčna uprava vsa obvestila in vse spise konkurza, odnosno spise prisilne poravnave izven konkurza.

Nesporni postopek.

Čl. 43.

(1) Taksa iz tar. št. 28., izvzemši takso iz odstavka (1), točke 7., iste tarifne številke, kakor tudi iz tar. št. 45. tarife k zakonu o sodnih taksah, se plačuje in naleplja na vlogi, odnosno na pravnem sredstvu poleg takse za vlogo, odnosno za pravno sredstvo.

(2) Taksa iz tar. št. 28., odstavka (1), točke 7. tarife k zakonu o sodnih taksah se plača po razglasitvi odločbe, če je oseba, ki je zavezana plačilu takse, prisotna, če pa ni, je postopati po členu 10. tega pravilnika. Če se

zahteva, da se zvišaj že prisojena dota, preživnina ali oprema, se vzame za osnovo, po kateri se odmeri taksa za odločbo, presežek, ki se prisodi.

Čl. 44.

Vpis v javne knjige.

(1) Taksa za vpise v zemljiške in druge javne knjige se naleplja in uničuje na vlogi poleg takse za vlogo.

(2) Če se taksa za vpis v zemljiške in druge javne knjige ne plača na vlogi za vpis, mora postopati sodišče, ko je izvršilo vpis, po členu 10. tega pravilnika.

Čl. 45.

Povprečna taksa za zapuščinske razprave.

(1) Povprečna taksa za zapuščinsko razpravo se plača, ko izda sodišče pregled [izkaz] zapuščine, na osnovi odmere, ki jo izvrši sodišče samo.

(2) Glede nepremičnih stvari se mora obrniti sodišče, preden odmeri povprečno takso, na davčno upravo, da ugotovi prometno vrednost, ter jo vzame za osnovo odmeri povprečne takse, če ni manjša od one vrednosti, ki je bila ugotovljena v zapuščinski razpravi.

(3) Ko odmeri sodišče povprečno takso, pozove zavezance, naj plačajo takso; če tega ne store v 15 dneh od dne, ko so prejeli poziv, je postopati sodišču po § 38. zakona o sodnih taksah.

V. Kazenski postopek.

Čl. 46.

Taksa za zapisnike o razpravah v kazenskem postopku na zasebne tožbe se izračunava in plačuje po členu 27. tega pravilnika.

Čl. 47.

(1) Taksa za pravno sredstvo, ki se izjavi na koncu razprave, se plača in nalepi takoj ob izjavi pravnega sredstva na koncu zapisnika o razpravi.

(2) Če se izvrši pravno sredstvo ali obrazložitev pismeno z vlogo ali na zapisnik, se nalepi taksa za to na vlogi ali zapisniku.

Čl. 48.

Takso so sodbo plača zasebni tožilec o koncu razprave; nalepiti jo je na prvi poli zapisnika o razpravi in označiti se mora, da je to taksa za sodbo.

Čl. 49.

(1) Takso za odločbo o pravnem sredstvu plača, če predloži pravno sredstvo tožilec, le-ta takoj s takso za pravno sredstvo; nalepiti jo je na vlogi o pravnem sredstvu. Če predloži pravno sredstvo obtoženec, plača takso za odločbo o pravnem sredstvu naknadno, ako je obsojen in pobere jo sodišče I. stopnje, ko prejme sodbo višjega sodišča, tako, kakor je predpisano po § 38. zakona o sodnih taksah. Če obtoženec ni obsojen, pobere takso za odločbo višjega sodišča sodišče I. stopnje od zasebnega tožilca.

(2) Taksa za odločbo višjega sodišča se nalepi na pravnem sredstvu poleg takse za pravno sredstvo. Če se izjavi pravno sredstvo ob koncu razprave, se mora taksa za odločbo višjega sodišča o pravnem sredstvu takoj položiti in nalepiti na prvi polji zapisnika o razpravi z označbo, da je to taksa za odločbo višjega sodišča.

Čl. 50.

Če se sodba nižjega sodišča ukine ali izpremeni, ne daje to pravice do povračila takse.

VI. Povračilo takse.

Čl. 51.

(1) Povračilo se sme zahtevati samo za takse, plačane za taka sodna dejanja, ki iz kakršnegakoli vzroka niso bila izvršena. Povračilo takse, plačane za vloge, zapisnike, duplikate, triplikate, priloge, prepise in druge spise, se ne more zahtevati.

(2) Povračilo takse, položene za vpis v javne knjige, se lahko zahteva, če se vpis iz kakršnegakoli vzroka ni izvršil.

Čl. 52.

(1) Prošnja za povračilo takse ni zavezana taksi ter se vložil pri onem sodišču, pri katerem je bila taksa plačana, odnosno ki je pobralo takso pogrešno ali preveč. Sodišče pošlje to prošnjo s potrebnimi spisi pristojni finančni direkciji, ki odloči o povračilu. Če je bila taksa položena ali pogrešno pobrana pri razsodišču in razsodniku, se vložil prošnja za povračilo neposredno pri pristojni finančni direkciji.

(2) Rešitve finančne direkcije o povračilu preveč pobrane takse do vštete zneska 10.000 Din so takoj izvršne; preko te vsote se pošiljajo oddelku za davke ministrstva za finance, ki odloči o povračilu.

(3) Zoper rešitve finančnih direkcij je dopustna pritožba na ministrstvo za finance, oddelek za davke, v 15 dneh od dne, ko se je prejela rešitev; zoper rešitev tega oddelka pa je dopustna tožba na državni svet po zakonu o državnem svetu in upravnih sodiščih.

Čl. 53.

Taksa se povrača vedno v gotovini v zakonski valuti. Če se je plačala taksa v kolkih, se izvrši povračilo v gotovini in v celotnem znesku.

Čl. 54.

Ta pravilnik stopi v veljavo, ko se razglasi v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 11. junija 1930.; št. 43.292.

Minister za finance:
dr. S. Šverljuga s. r.

128.

Pravilnik

o teži in čistini zlatega denarja, ki se mora preizkušati glede čistine in žigosati.*

Člen 1.

Zlati denar za nakit, ki se proizvaja v državi ali uvaža iz inozemstva, daje v promet, ima v skladišču ali

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 16. julija 1930., št. 159/LIX.

nudi na prodaj, ne more imeti manjše čistine in teže, nego kolikor znaša najmanjša dopuščena čistina in teža, določena v členu 2. tega pravilnika.

Člen 2.

Najmanjše dopuščene čistine in teže posameznih vrst denarja so tele:

Zep. št.	Naziv novca	Dopuščena najmanjša	
		teža v gramih	čistina v tisočinkah
1.	carski veliki cekini	13.96	986
2.	carski mali cekini	3.49	986
3.	hamidije, velike	4.50	750
4.	hamidije, polovice	2.30	750
5.	hamidije, četrtine	1.30	750
6.	rešadije, velike	4.50	750
7.	rešadije, polovice	2.30	750
8.	rešadije, četrtine	1.30	750
9.	mahmudije	3.80	750
10.	rabije	0.55	750
11.	hajrije (stare igrmiluci)	1.30	750
12.	hajrije, polovice	0.60	750
13.	Čifte, hajrije (krkluk)	3.20	750
14.	menduhije (n. igrmiluci)	1.10	750
15.	menduhije, polovice	0.60	750
16.	adlije	1.20	750

Zunanjo obliko novcev (gornji in spodnji del), naštetih pod prednjo točko 1. do 16., kažejo slike v dodatku tega pravilnika.

(Slike zlatih novcev, ki služijo za nakit: glej: »Službene novine« z dne 16. julija 1930., št. 159/LIX.)

Člen 3.

Ako bi na preizkušnjo in žigosanje predloženi denar ne imel v prednjem členu določene najmanjše čistine in teže, se razbije in se v tem stanju vrne tistemu, čigar je.

Člen 4.

Žigi, ki se nahajajo na denarju, žigosanem preden je stopil v veljavo zakon o izpremembah in dopolnitvah zakona o kontroliranju čistine izdelkov iz zlata, srebra in platine, obdržijo svojo polno veljavo tudi potem, ko stopi ta pravilnik v veljavo.

Člen 5.

Ta pravilnik stopi v veljavo, kadar se objavi v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 5. julija 1930. št. 3.892/30.

Minister za trgovino in industrijo
Juraj Demetrović s. r.

129.

Dopolnitve

razpisa C. št. 11.072/28

o uvoznem carinjenju motornih in ročnih škropilnic za škropljenje drevja.*

Na podlagi člena 23. predloga zakona o obči carinski tarifi ter po zaslišanju carinskega sveta sem odločil,

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 4. julija 1930., št. 139/LV.

da se določila razpisa C. št. 11.072/28 z den 21. marca 1928. dopolnijo in da se glasé:

Za motorne in ročne škropilnice za škropljenje drevja se smatrajo in carinijo poleg škropilnic, določenih v razpisu C št. 11.072/28., tudi tiste, ki se morejo prenesti na katerikoli drug način.

Ročne škropilnice za škropljenje drevja se razlikujejo od vinogradniških po tem, da so vedno opremljene z manometrom najmanj 5 atmosfer.

Pojasnilo, dano za dele škropilnic v razpisu C. št. 11.072/28., velja tudi za ročne škropilnice za škropljenje drevja.

To pojasnilo velja od dneva razglasitve v »Službenih novinah«.

V Beogradu, 1. dne julija 1930. št. 25.255/IV.

Minister za finance:
dr. S. Šverljuga s. r.

130.

Ukinitev specialnih doklad.*

Iz odločbe ministrskega sveta D. R. št. 42.300/24. Na podstavi člena 46. zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih z dne 31. julija 1923. in člena 1. zakona o izpremembi zakonitih določil, s katerimi se predpisuje zasliševanje ali odločanje ministrskega sveta, oziroma soglasnost narodne skupščine z dne 27. januarja 1929., je minister za finance v soglasju z predsednikom ministrskega sveta pod št. 38.051/I z dne 23. julija 1930. odločil, da se počenši od dne 1. avgusta 1930. uradnikom državnih prometnih ustanov, ki prejemajo doklado na službo po § 3. zakona o izpremembah in dopolnitvah zakona o državnem prometnem osebju z dne 23. junija 1930., ukinja specialna doklada na zvanje, ki so jo uživali po določenih členov 5., 6. in 7. odločbe ministrskega sveta D. R. št. 42.300 z dne 17. aprila 1924. in njegovih izprememb in dopolnitev D. R. št. 53.500 z dne 17. maja 1924. in D. R. št. 112.200 z dne 8. oktobra 1924. št. 38.051/I. Iz ministrstva za finance, obči oddelek, z dne 23. junija 1930.

131.

Ukinitev specialnih doklad iz odločbe ministrskega sveta D. R. št. 42.300/24 in posebnih doklad na iz pravilnika D. R. št. 87.000/26.**

Na podstavi člena 40. in 46. zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih in člena 1. in 2.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 29. julija 1930 št. 170/LXIV.

** »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 16. maja 1930., št. 110/XI.

zakona o izpremembi zakonitih odredb, s katerimi se predpisuje zaslišanje in odločitev ministrskega sveta, oziroma soglasnost finančnega odbora Narodne skupščine, je izdal predsednik ministrskega sveta na predlog ministra za finance ter po zaslišanju ministra brez portfelja, ministra za gozde in rudnike in ministra pravde pod št. 13.778/I. z dne 26. aprila 1930. naslednjo odločbo:

»I. Počenši od dne 1. maja 1930., se uradnikom, ki prejemajo doklado na službo po členu 63. finančnega zakona za leto 1929./30., po zakonu o notranji upravi z dne 19. junija 1929., po zakonu o izpremembi predpisov, ki se nanašajo na plače in ostale prejemke osebja pravosodne stroke, z dne 13. julija 1929., po zakonu o izpremembi predpisov člena 63. finančnega zakona o srednjih šolah z dne 31. avgusta 1929., po zakonu o izpremembah in dopolnitvah v zakonu o glavni kontroli z dne 10. oktobra 1929., po zakonu finančne uprave z dne 7. decembra 1929., po zakonu o gozdih z dne 21. decembra 1929., po zakonu o dopolnitvi predpisov, s katerimi se uravnava prejemki uradnikov ministrstva pravde z dne 31. decembra 1929., po zakonu o organizaciji ministrstva za gradbe in njegove zunanje službe z dne 16. januarja 1930., po zakonu o položajih in zvanjih, pogojih za njih dosego, postavljanju, razporejanju, napredovanju, plačah in ostalih prejemkih uradnikov ministrstva za trgovino in industrijo z dne 15. marca 1930., po zakonu o ustrojstvu socialne in zdravstvene uprave z dne 19. marca 1930., po zakonu o uredbi ministrstva za poljedelstvo z dne 25. marca 1930. in po zakonu o uredbi ministrstva za zunanje posle in diplomatskih konzularnih zastopništev kraljevine Jugoslavije v inozemstvu z dne 25. marca 1930., ukinja specialna doklada na zvanje, ki so jo prejemali po odredbah členov 5., 6. in 7. odločbe ministrskega sveta D. R. št. 42.300 z dne 17. aprila 1924. in njenih izprememb in dopolnitev D. R. št. 53.500 z dne 17. maja 1924. in D. R. št. 112.200 z dne 7. oktobra 1924., kolikor ni ukinjena z zakonodajno odločbo D. R. št. 16.500 z dne 4. februarja 1929.

»II. Počenši od dne 1. maja 1930. se uradnikom, ki prejemajo doklado na službo po zakonu o notranji upravi z dne 18. junija 1929., po zakonu o organizaciji finančne uprave z dne 7. decembra 1929., po zakonu o bolnicah z dne 27. februarja 1930., po zakonu o položajih in zvanjih, pogojih za njih dosego, postavljanju, razporejanju, napredovanju, plačah in ostalih prejemkih uradnikov ministrstva za trgovino in industrijo z dne 15. marca 1930., po zakonu o ustrojstvu socialne in zdravstvene uprave z dne 19. marca 1930., po zakonu o uredbi ministrstva za poljedelstvo z dne 25. marca 1930.,

ukinja posebna doklada na plačo, ki so jo prejemali po odredbah člena 2. oddelka A., točka a); oddelka V., točka a) in b); oddelka G., točka a), b) in v); oddelka Z. in oddelka K.; pravilnika o posebnih dokladah na plačo v denarju ali v naravi civilnim državnim uslužbencem, D. R. št. 87.000 z dne 3. julija 1926. in njegovih izprememb in dopolnitev J. B. št. 6.480 z dne 7. maja 1928. in št. 266. z dne 13. marca 1928.«

Stev. 13.787/I. — Iz pisarne občega oddelka ministrstva za finance z dne 26. aprila 1930.

132.

Pojasnilo o mestnih ulicah.

Gledé na vprašanje sveta mesta Novega Sada: ali se smatrajo vse mestne ulice za občinske ceste, ali se morajo za občinske ceste smatrati samo tiste ulice, ki so sestavni deli državne, oblastne ali občinske ceste, ki veže sosednje občine, ali pa se mestne ulice vobče ne morejo uvrstiti v vrsto občinskih cest, je izdal gospod minister za gradnje naslednje:

pojasnilo:

Mestne ulice, ki so sestavni deli državnih ali nedržavnih cest, so državne, oziroma nedržavne ceste, kojih gradnje in vzdrževanja se udeležuje tudi dotična občina, kadar in kolikor so dani primeri iz § 21. zakona o državnih cestah, oziroma iz § 28. zakona o samoupravnih cestah.

Te ulice vzdržujejo, ako so tlakovane, dotične občine, ako so pa izdelane kakor cesta, jih vzdržuje država, oziroma banovina.

Tiste ulice-ceste, ki vežejo mesto s posameznimi drugimi občinami in naselji, s poljskimi posestvi in vobče s kraji zunaj naselja dotične občine, so občinske ceste, ki se morajo po njihovi važnosti uvrstiti v občinske ceste I. ali II. razreda po predpisih §§ 5. in 6. zakona o samoupravnih cestah.

Vse ostale mestne ulice niso predmet, s katerim se bavi zakon o samoupravnih cestah, in za nje tudi ne veljajo predpisi zakona o samoupravnih cestah.

Št. 66.943/29. — Iz ministrstva za gradnje, 20. dne junija 1930.

133.

Razne objave iz „Službenih novin“.

A. Odločbe državnega sveta.

Na obči seji državnega sveta, ki se je vršila dne 14. in 17. aprila 1930., so bile pod št. 16.210/30 sprejete sledeče odločbe:

I.

Čl. 337. finančnega zakona ne predstavlja nove norme, ampak avtentično tolmačenje čl. 144. zakona o civilnih uradnikih in je radi tega ostal v veljavi, čeprav ni omenjen v zakonu z dne 31. julija 1929. o podaljšanju veljavnosti dosedanjih finančnih zakonov in zakona o proračunskih dvanajstinah.

II.

Čas, prebit v vojni, se po odbitku vojaške službene dobe po čl. 282. finančnega zakona za leto 1922/23 ob

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 4. julija 1930., št. 149/LV.

napredovanju všteje v temeljno plačo onim aktivnim častnikom, ki so dosegli to mesto po vojni in ga zavzemali, dokler je bil v veljavi čl. 282. navedenega zakona.

III.

Drugi odstavek čl. 146. zakona o civilnih uradnikih ni molče ukinjen s tem, da je bil s členom 303. finančnega zakona za l. 1927/28 ukinjen poslednji odstavek čl. 137. zakona o civilnih uradnikih, kajti čl. 137. navedenega zakona govori o osebnih, čl. 146. navedenega zakona pa izključno o rodbinski pokojnini.

IV.

Načelniki prometnega ministrstva na razpoložnjo nimajo pravice do službene doklade, ko ne vršijo službe, ker se priznava ona doklada po čl. 84. pravilnika načelnikom z ozirom na odgovornost njihovega mesta in službe, ki zahteva posebno pažnjo, skrbnejšo pripravo in večji napor pri delu.

V.

Učne moči nadškofovske gimnazije v Zagrebu, ki uživa državno subvencijo, sme nastavljeni pravosodno ministrstvo kot državne uradnike in plačevati iz državnih sredstev, če je za to predvidena postavka v proračunu.

VI.

Uslužbenci prometnega ministrstva preidejo ob pomaknitvi iz nižje v višjo kategorijo po čl. 58. v zvezi s prvim odstavkom čl. 57. zakona o državnem prometnem osebju v ono skupino višje kategorije, ki ustreza višini plače v skupini, ki so jo imeli ob pomaknitvi.

VII.

Uradniki, ki so služili ali služijo v Črni gori, imajo pravico do dobrin, ki jih predvideva 8. odstavek čl. 137. zakona o civilnih uradnikih, ker je v 8. odstavku čl. 137. navedenega zakona določena samo pristojnost ministrskega sveta, ki je že prej v rešitvi D R Br. 42.300/24 določil kraje, kjer so težki življenski pogoji, in je med njimi izrečno imenoval tudi Črno goro kot takšen kraj.

VIII.

Uradniki ministrstva za zunanje posle ne morejo preiti iz pripravniške 9. skupine v pomožno 8. skupino I. kategorije, dokler ne izpolnijo pogojev čl. 56. zakona o civilnih uradnikih, t. j. dokler ne dovrše treh let pripravniške službe v 9. skupini, kajti 8. odst. čl. 248. navedenega zakona ne tvori izjeme od čl. 56. navedenega zakona, ki predvideva triletno pripravniško službo, temveč tvori izjemo od čl. 14. navedenega zakona, ki govori o začasni službi.

Br. 17.912/30. — Iz pisarne državnega sveta, dne 19. maja 1930.

B. Osebne izpremembe i. dr.

Številka 187 z dne 18. avgusta 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 6. avgusta 1930.: Premeščena sta po službeni potrebi: višji poverjenik finančne kontrole M u c A n t o n, uradnik I. skupine II. kategorije, iz glavnega oddelka v Celju k finančni direkciji v Ljubljani in poverjenik finančne kontrole E r -

Javec Josip, uradnik 2. skupine II. kategorije, iz glavnega oddelka v Ljubljani k finančni direkciji v Ljubljani.

Odlok ministrstva za pravde z dne 5. avgusta 1930.: Sodniški pripravnik 9. skupine I. kategorije pri okrožnem sodišču v Celju, **Rauter Vinko**, je z dnem 22. oktobra 1929. potrjen za stalnega in z dnem 5. avgusta 1930. pomaknjen v 8. skupino I. kategorije.

Odlok ministrstva za finance z dne 4. avgusta 1930.: Premeščeni so po potrebi službe: Poverjeniki finančne kontrole v 3. skupini II. kategorije: **Držaj Peter** iz glavnega oddelka v Ljubljani k finančni direkciji v Ljubljani, **Fabjan Anton** iz glavnega oddelka v Petrovcu h glavnemu oddelku v Hodošu, **Ferenščak Miha** iz glavnega oddelka v Šmarju pri Jelšah h glavnemu oddelku v Ljubljani in **Bajić Stanko** iz glavnega oddelka v Čabru h glavnemu oddelku v Zametu; uradnik-pripravnik finančne kontrole v 5. skupini II. kategorije: **Samardžija Miloš** iz glavnega oddelka v Zemuniku h glavnemu oddelku v Prevaljah; nadzornika finančne kontrole v 2. skupini III. kategorije: **Rechberger Franc** iz glavnega oddelka v Ljubljani h glavnemu oddelku v Novem mestu in **Torkar Ivan** iz glavnega oddelka v Marenbergu h glavnemu oddelku v Celju; podnadzornika finančne kontrole v 3. skupini III. kategorije: **Altman Josip** iz glavnega oddelka v D. Miholjcu h glavnemu oddelku v Marenbergu in **Uranič Rudolf** iz glavnega oddelka v Mostaru h glavnemu oddelku v Šmarju pri Jelšah.

Številka 188 z dne 19. avgusta 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 9. julija 1930.: Upokojen je **Pirkhart Josip**, učitelj v Št. Ilju, uradnik 1. skupine II. kategorije.

Odlok ministrstva za poljedelstvo z dne 8. avgusta 1930.: Sprejeta je ostavka na državno službo **Sadarja Vinka**, višjega kmetijskega pristava kraljevske banske uprave Dravske banovine v 7. skupini I. kategorije.

Odlok ministrstva pravde z dne 30. avgusta 1929.: **dr. Vraberju Maksu**, stolnemu kanoniku v Mariboru v 4. skupini I. kategorije, se z dnem 1. avgustom 1929. priznava 10. stopnja osnovne plače.

Številka 189 z dne 20. avgusta 1930.:

Odlok ministrstva za finance z dne 25. junija 1930, št. 45791: Na podstavi čl. 5., točke 5., zakona o taksah je

ornitološki observatorij v Ljubljani oproščen plačevanja takse po T. br. 1. taksne tarife za vse vloge, naslovljene na državna oblastva, izvzemši one v civilnopravnem postopku.

Odlok ministrstva pravde z dne 30. avgusta 1929.: št. 46184: Na podstavi čl. 5., točke 5. zakona o taksah je Avtomobilski klub kraljevine Jugoslavije oproščen plačevanja takse po T. br. 1. taksne tarife za vse vloge, naslovljene na državna oblastva, izvzemši one v civilnopravnem postopku.

Številka 190 z dne 21. avgusta 1930.:

Listi, ki jih je dovoljeno uvažati in razširjati. Z odlokom ministrstva za notranje posle I. br. 24.770 z dne 16. avgusta 1930. je dovoljeno uvažanje v našo državo in razširjanje v njej listov »Az Est«, »Pesti Naplo« in »Magyarorszag«, ki izhajajo v madžarskem jeziku v Budimpešti.

Knjiga, ki jo je prepovedano uvažati in razširjati. Z odlokom ministrstva za notranje posle I. br. 24558 z dne 14. avgusta 1930. je prepovedano uvažanje v našo državo in razširjanje v njej knjige »Diktatur in Jugoslawien — Dokumente und Tatsachen«, ki jo je izdalo v Berlinu komunistično združenje »Der föderative Balkanbund« in je pisana v komunističnem duhu.

Številka 191 z dne 22. avgusta 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 13. avgusta 1930.: Postavljena sta pri direkciji državnih železnic v Ljubljani v 3. a skupini I. kategorije: **dr. Borko Jakob**, direktor te direkcije v 3. skupini I. kategorije, in **Klodič Maks**, pomočnik direktorja te direkcije v 3. skupini I. kategorije.

Številka 192 z dne 23. avgusta 1930.:

Odlok ministrstva za šume in rudnike z dne 13. avgusta 1930.: Napredovali so: pri direkciji državnega rudnika v Velenju: Za rudarska tehniška uradnika v 4. skupini III. kategorije: **Blatnik Josip** in **Tajnsšek Franc**, oba rudarska jamska zvaničnika 2. skupine pri isti direkciji; pri direkciji državnega rudnika v Zabukovci: za rudarskega tehniškega uradnika v 4. skupini III. kategorije **Cvikl Ivan**, rudarski jamski zvaničnik 2. skupine pri isti direkciji.